

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

3 juni 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het politiek akkoord over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het Deeltijds Kunstonderwijs, afdeling muziek

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de functiebeschrijving en de verloning van de zorgcoördinator

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Dinsdag 3 juni 2003

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.26 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het politiek akkoord over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het politiek akkoord over de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, deze problematiek is al meermaals aan bod gekomen in de commissie. Zowel in 2001 als 2002 vroeg ik aandacht voor de vrijstellingenregeling in het kader van het toelatingsexamen tot het beroep van accountant en belastingconsulent. De toegang tot deze beroepen is een federale bevoegdheid en de organisatie van de proeven is toevertrouwd aan het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten, kortweg IAB. Het gevoel blijft bestaan dat de vrijstellingenregeling is afgestemd op de onderwijsstoestand in Wallonië en dat de Vlaamse studenten daar de dupe van zijn.

In juni vorig jaar gaf u aan dat er een oplossing voor dit probleem moet komen. U zou overleg plegen met de onderwijswereld, het IAB en de bevoegde federale ministers Daems en Picqué. Dat resulteerde in een KB betreffende het toelatingsexamen en de stage tot het beroep van accountant en belastingconsulent.

Minister Daems zei daarover : ‘Het KB kwam tot stand na lange en moeizame onderhandelingen met de vertegenwoordigers van het onderwijs. Het waarborgt de gediplomeerden uit het hoger onderwijs die na hun studies deelnemen aan het toelatingsexamen dat toegang verleent tot de stage, dat ze bij het examen vrijstellingen krijgen voor de vakken die ze hebben gevolgd tijdens hun opleiding.’ Voorts zei hij : ‘Uit een test die de Vlhora heeft uitgevoerd over de programma’s in zijn vijftien hogescholen, is gebleken dat deze opleidingen gemiddeld tussen 84 en 95 percent vrijstelling van de vereiste studiepunten geven.’ Hij besloot met : ‘Het mag ten slotte worden beklemtoond dat deze regeling een volledige gelijkberechtiging waarborgt tussen het Nederlands- en Franstalig onderwijs.’

Tot mijn spijt blijf ik vaststellen dat dit een goede formulering was op de vooravond van de verkiezingen, maar niet klopt met de werkelijkheid. Mevrouw de minister, ik heb dan ook een hele reeks technische vragen. Is hier niet eerder sprake van een onvoldragen en zwak KB, aangezien het niet gelukt is om een regeling uit te werken waarin, voor de specifiek gediplomeerden, de volledige vrijstelling van het toelatingsexamen is opgenomen ? Blijkt hetzelfde niet uit het feit dat er niet is tegemoetgekomen aan de verzuchtingen om de bepalingen inzake de samenstelling van de examencommissie en de instelling van een ombudsman in het KB in te schrijven ?

Is het inderdaad zo dat de vrijstellingentabel in het KB helemaal niet aan de Vlaamse onderwijssituatie is aangepast en dat er nog altijd een omzetting moet gebeuren ? Klopt het dat er voor deze omzetting geen precieze criteria zijn vastgelegd ? Waarom is er niet gekozen voor het inschrijven van objectieve criteria die zonder omzetting kunnen worden toegepast op de Vlaamse hogeschoolopleidingen, zoals het aantal studiepunten per opleidingsonderdeel ?

Martens

Klopt het dat het IAB per hogeschool een omzettingstabel vastlegt zonder dat er duidelijke criteria zijn afgesproken die voor alle hogescholen gelden? Houdt het gebrek aan duidelijke criteria niet in dat er bij het bepalen van een aantal vrijstellingen sprake is van willekeur? Begrijp ik het goed dat het IAB elk jaar opnieuw kan bepalen hoeveel vrijstellingen een afgestudeerde van een bepaalde hogeschool kan krijgen? Kan een visitatiecommissie nog een rol spelen wanneer het IAB zich zonder enig criterium kan uitspreken over het aantal vrijstellingen dat een onderwijsinstelling krijgt? Door een kandidaat gedeeltelijk vrij te stellen van een theoretisch toelatingsexamen zonder enig criterium, spreekt het IAB zich toch impliciet uit over de kwaliteit van de hogeschoolopleiding?

Is het zo dat het IAB, dat door het KB wordt verplicht om per hogeschool concordantietabellen op te stellen, als publiekrechtelijke instelling die tabellen ook openbaar moet maken? Houdt de regeling dat het IAB jaarlijks per onderwijsinstelling de concordantietabel vastlegt, dan in dat er een ranking van onderwijsinstellingen wordt ingevoerd en bekendgemaakt? Bent u op de hoogte van de planning en timing van het IAB inzake het opmaken van de concordantietabellen per hogeschool? Worden er ook concordantietabellen opgemaakt voor de Vlaamse universiteiten en OSP-instellingen?

Wat is uw mening over de berichten dat de resultaten van de test van de Vlhora waaruit zou blijken dat het KB zou leiden tot een vrijstellingenpercentage van minstens 84 percent, niet zouden overeenkomen met het percentage dat zal worden bereikt op basis van de beoordeling van het IAB? Kent u de vrijstellingenpercentages voor de hogescholen die reeds een overleg met het IAB achter de rug hebben? Hoeveel van die hogescholen hebben daarbij een percentage van 95 percent behaald? Hoeveel bereikten er een percentage dat hoger is dan 84 percent?

Klopt het dat het Vlaamse graduaatdiploma accountancy-fiscaliteit niet de automatische vrijstelling van de fiscale vakken krijgt, terwijl het Franstalige diploma gegradueerde in de fiscaliteit dat wel krijgt? Zou het kunnen dat dit het gevolg is van de weigering van minister Picqué om te voorzien in vrijstellingscriteria die aangepast zijn aan het Vlaams hoger onderwijs, zoals verwoord in zijn antwoord van 1 oktober 2002 op een vraag van mevrouw Creyf? Klopt het dat er van een gelijke be-

handeling van Franstalige en Vlaamse graduaatdiploma's nog steeds geen sprake is?

Welke overgangsmaatregelen zijn er bepaald voor de huidige studenten, rekening houdend met het feit dat de concordantietabellen pas eind juni worden bekendgemaakt? Zullen er nieuwe besprekingen vereist zijn op het ogenblik dat in Vlaanderen de BA/MA-diploma's worden ingevoerd? Wijzen de vele tekortkomingen van het KB er niet op dat er geen sprake kan zijn van blijheid en dat die alleen kan worden verklaard vanuit electorale overwegingen?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de toegang tot specifieke beroepen en de vaststelling van de vereisten terzake behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid. Wat de toegang tot het beroep van accountant en belastingconsulent betreft, rees er vooral een probleem bij het verlenen van vrijstellingen aan de afgestudeerden. Uit eerste ontwerpen van het KB bleek dat alle afgestudeerden aan universitaire of tweecycloopleidingen in aanmerking zouden komen voor vrijstellingen, terwijl de gegradueerden accountancy-fiscaliteit en van andere eencyclusopleidingen zouden worden uitgesloten van de mogelijkheid om vrijstellingen te krijgen. Dit zou bijvoorbeeld betekend hebben dat een federaal KB Vlaamse gegradueerden accountancy-fiscaliteit geen vrijstellingen zou verlenen bij het toelatingsexamen tot de stage voor accountant en belastingconsulent. De problematiek betrof dus in hoofdzaak het valideren van de hogeschoolopleidingen met het oog op de toegang tot deze beroepen.

Een volledige vrijstelling van het toelatingsexamen en dus de automatische toegang tot de stage is echter enkel mogelijk wanneer een opleiding volledig gericht is op het verwerven van alle basiscompetenties die vereist zijn voor de beroepsuitoefening. Mede omwille van de autonomie van de Vlaamse hogescholen zijn er duidelijke accentverschillen in de opleidingen. Uit regelmatig overleg met de Vlaamse belanghebbenden via hun organisaties bleek dat het wat dit punt betreft belangrijk was dat de regelgeving inzake de toegang tot de beroepen een correcte inschatting maakt van de basiscompetenties die in elke opleiding zijn verworven en op grond daarvan vrijstellingen verleent.

Laten we hierbij niet vergeten dat er niet alleen duidelijke accentverschillen bestaan tussen de

Vanderpoorten

Vlaamse hogeschoolopleidingen onderling. Ook tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap zijn er duidelijke verschillen tussen de opleidingen en de invulling ervan. Binnen deze context is het niet uitgesloten dat een opleiding in de Franse Gemeenschap tot andere vrijstellingen leidt dan een opleiding in de Vlaamse Gemeenschap.

Op basis van voorstellen van de Vlhora werd een methodologie ontwikkeld voor het verlenen van vrijstellingen. De vrijstellingen zijn gebaseerd op de mate waarin de opleidingsonderdelen specifiek beantwoorden aan de vereisten voor de toegang tot de beroepen. In de voorgestelde methodologie worden de basiscompetenties die zijn verworven op basis van de opleidingsprogramma's vergeleken met de volgens de beroepsorganisatie noodzakelijke basiscompetenties. Voor elke noodzakelijke basiscompetentie die een student verwerft, krijgt de afgestudeerde een bepaalde vrijstelling op het toelatingsexamen.

Het toepassen van de methodiek die de Vlhora voorstelt, betekent in de praktijk dat een concordantietabel per hogeschool wordt opgesteld, zodat er drie mogelijkheden zijn : automatische vrijstelling, verworven vrijstelling en geen vrijstelling. Naargelang de opleiding beantwoordt aan de specifieke behoeften, resulteert dit in een bepaald percentage aan vrijstellingen. Dit heeft echter niets te maken met een ranking inzake de kwaliteit van de opleiding in het algemeen.

Het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten, het IAB, zal met betrekking tot de opleidingsinhouden en de concordantie met de toegangsexamenonderdelen de methodiek toepassen die werd voorgesteld door de Vlhora. Dit engagement herleidt natuurlijk het risico van willekeur tot minimale proporties. Het op basis van de Vlhora-toetsingen verwachte aantal vrijstellingen kan worden geraamd op gemiddeld 84 percent. Dit is niet onaanzienlijk. Dit betekent immers dat de hogeschoolopleiding voor meer dan 80 percent specifiek voorbereidt op welbepaalde beroepen. Dit is in elk geval een wezenlijke waardering van de maatschappelijke relevantie van de hogeschoolopleidingen ten opzichte van deze specifieke beroepen.

Aangezien het IAB dezelfde methodologie zal toepassen als de Vlhora, mag normaliter worden verwacht dat er geen wezenlijke verschillen zullen zijn tussen de resultaten van de toetsing en het vrijstellingspercentage dat zal worden bereikt op basis

van de beoordeling door het IAB. Het is vandaag evenwel nog te vroeg om een antwoord te kunnen geven op uw specifieke vragen daaromtrent.

Het IAB zal nu tegen uiterlijk eind juni een concordantietabel per hogeschool opstellen. Dit is nodig om de vrijstellingen volgens het KB officieel te regelen. De voorzitter van het IAB zegt dat het IAB bereid is om soepel te zijn bij de invulling van de concordantietabel voor de huidige laatstejaarsstudenten op voorwaarde dat de hogescholen bereid zijn hun opleidingsprogramma in de toekomst aan te passen aan de tabel. Op basis daarvan en gezien de invoering van het systeem van convenants, zijn de vertegenwoordigers van het onderwijsveld afgestapt van hun eis tot overgangsbepalingen.

De interactie terzake tussen de Vlhora en het IAB is reëel. Het bureau van de Vlhora heeft eind april 2003 kennis genomen van de overlegvergadering tussen de Vlhora en het IAB. Het bureau van de Vlhora ervaart de resultaten, zijnde de vrijstellingen van de gescreende hogeschoolopleidingen, als positief. De Vlhora bereidt met alle betrokken departementshoofden van de opleiding accountancy-fiscaliteit de IAB-screening voor.

Dit vrijstellingenverhaal is echter geen statisch verhaal. De Vlaamse opleidingsprogramma's evolueren mee met de actuele maatschappelijke trends en behoeften. Hogescholen kunnen binnen deze context onder meer hun opleidingen desgewenst meer of minder afstemmen op de vereisten inzake de toegang tot specifieke beroepen. Het regelmatig opnieuw bekijken van de relatie tussen opleidingsprogramma en de vereisten inzake de toegang tot een beroep is daarom nuttig. De interactie die zal blijven bestaan tussen de hogescholen, bij monde van de Vlhora, en het Instituut van de Accountants en de Belastingconsulenten, garandeert daarbij een doelmatig handelen.

Naast de vrijstellingenregeling vormde ook de regeling van de examens zelf een belangrijk aandachtspunt. Het KB stelt dat het IAB een examenreglement moet opstellen en het ter goedkeuring voorleggen aan de ministers bevoegd voor middenstand en economie. Dit examenreglement wordt ten minste twee maanden voor de datum van het examen gepubliceerd op de website van het IAB. Het verslag aan de koning vermeldt dat dit examenreglement minstens volgende zaken regelt : de samenstelling van de examencommissie, het inzagerecht, het maximumcijfer dat aan elk examen wordt gegeven, de criteria om te slagen met inbegrip van het gewicht dat aan elk examen wordt gegeven en de procedure voor de beraadslaging over

Vanderpoorten

de resultaten. Het examenreglement moet ook de procedure regelen waarbij klachten over de toekenning van vrijstellingen, de examens of examenresultaten en geschillen tussen kandidaten en leden van de examencommissie voor of na het bekendmaken van de examenresultaten kunnen worden behandeld.

Ik meen dat met al deze punten een gunstig gevolg is gegeven aan de bekommernissen die de Vlaamse hogeronderwijswereld heeft geformuleerd. Ik hoop dat ik met dit samengevat antwoord ook uw verschillende vragen heb beantwoord. Voor de uiteindelijke afloop van het verhaal zullen we nog eventjes moeten wachten op de resultaten van de toetsing van het IAB.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Dank u voor het antwoord, mevrouw de minister. Ik neem aan dat ik daarvan straks zoals gewoonlijk een schriftelijke versie mag ontvangen. Ik ben de laatste om te ontkennen dat er grote stappen voorwaarts zijn gezet. Wel denk ik dat waakzaamheid geboden blijft om ervoor te zorgen dat er vanuit een soort van corporatisme geen drempel wordt gebouwd of verhoogd, waardoor onze studenten niet worden gewaardeerd op het niveau waarop ze op het einde van hun studies eigenlijk zouden moeten worden gewaardeerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het Deeltijds Kunstonderwijs, afdeling muziek

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het Deeltijds Kunstonderwijs, afdeling muziek.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op de problematiek van het gebruik van bladmuziek of partituren. In de pers werd bekendgemaakt dat daarover enige commotie bestaat, meer in het bijzonder met betrekking tot een aan-

tal rechten die de uitgevers claimen. De uitgevers die het initiatief nemen tot de productie van partituren, nemen daarmee een aantal risico's en moeten daarvoor dus uiteraard ook een vergoeding ontvangen.

Het getouwtrek dat zich daaromtrent de voorbije periode heeft voorgedaan, heeft enerzijds betrekking op de kostprijs voor de leerling en anderzijds op de vrijheid die de leraar claimt. Die spanning heeft ertoe geleid dat er een aantal processen-verbaal werden opgesteld voor het nemen van illegale kopieën. Als ik De Standaard mag geloven, is het nemen van kopieën meer de regel dan de uitzondering.

In 2000 werd tussen de SEMU, de beheersvennootschap van de muziekuitgevers, en de Verdi, de Vereniging van Directeurs, een principeovereenkomst gesloten om het illegale gebruik van fotokopieën terug te dringen. Een medewerker van u, mevrouw de minister, de directeur van de academie van Lier, behoort trouwens tot de Verdi. We hebben de man reeds ontmoet voor een overigens constructief gesprek. Die principeovereenkomst had de bedoeling om tot een gelegaliseerde situatie te komen en een bewustwording te realiseren met betrekking tot de rechten die daaromtrent bestaan. Men zou ook een regelmatige controle uitoefenen en om de 2 jaar een en ander evalueren. Met andere woorden : deze overeenkomst betekende eigenlijk dat men opnieuw de rechten van de uitgever onder ogen zag en dat er voor elke kopie in elk geval een toestemming moest zijn van de rechthebbende muziekuitgever.

Nu blijkt dat de Belgische muziekuitgevers een 70-tal leerkrachten en directeurs uit het muziekonderwijs voor de strafrechter dagen omdat ze maar blijven doorgaan met het op grote schaal kopiëren van muziekpartituren voor leerlingen. Nochtans was er een soort van modus vivendi gevonden waarbij men op basis van een forfaitair bedrag, met name 7,5 euro per leerling, de muziekacademies de toelating gaf om onbeperkt kopieën te nemen. Dat zou voor iedereen een goede oplossing zijn geweest.

Nu blijkt of lijkt het dat het departement Onderwijs dwarsligt. In dat licht had ik de minister graag een aantal vragen gesteld.

Waarom weigert de minister of het departement Onderwijs de besprekingen aan te vatten die moeten leiden tot een absolute overeenkomst en tot een 'pax musica' ten aanzien van de licentieovereenkomst met de muziekuitgevers ?

Martens

Met de directeurs van de academies is een protocol afgesloten, dat echter niet lijkt te worden nageleefd. Hoe gaat u daar als minister mee om, als dan blijkt dat er een strafklacht uit voortvloeit ?

Indien het zo zou zijn dat u de huidige toestand niet wilt regulariseren door te onderhandelen over een globaal licentievoorstel, hoe wilt u dan ingrijpen om die correctionele misdrijven van directies en leerkrachten opnieuw en definitief te doen ophouden ?

Wat is in deze kwestie de positie van uw raadgever, die volgens mij niet helemaal neutraal en objectief kan functioneren vermits hij zelf ook rechtstreeks belanghebbende partij is als directeur van de Academie voor Muziek en Woord in Lier ?

Hoe is het mogelijk dat de betreffende raadgever op 15 mei 2003 op televisie verklaart dat hij dit correctionele misdrijf in zijn school gedooft en goedkeurt ? Dat is toch eigenaardig voor iemand met zijn verantwoordelijkheid. Hij hanteerde het argument dat de kosten voor de leerling te hoog oplopen, maar men had toch een forfaitair vergelijk gevonden ?

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil me kort aansluiten omdat ik de vragen van de heer Martens kan onderschrijven. De suggestie dat er op het departement Onderwijs niets zou gebeuren, onderschrijf ik echter niet.

De pax musica waarnaar de heer Martens verwijst, is volgens mij dringend nodig. Voor dit soort onderwijs vormt de kostprijs van partituren inderdaad een probleem, dat moet worden opgelost.

Daarom wil ook ik vragen welke stappen u reeds hebt gezet en nog zult zetten om deze pax musica te realiseren, mevrouw de minister.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst en vooral opmerken dat de uitzondering waarin de Belgische auteurswet voorziet – namelijk een beperkt reprografierecht voor fragmenten van partituren, geïnd door de Reprobel – vooralsnog niet uit de Belgische wet is verdwenen. Bovendien is het ook niet

zo dat ik weiger de besprekingen over deze kwestie aan te vatten, hoewel het departement Onderwijs in de eerste plaats geen betrokken partij is in deze discussie. Nadat eerdere besprekingen met de verschillende actoren tot nog toe niet tot een overeenkomst hebben geleid, heb ik het departement de opdracht gegeven een overlegvergadering met alle betrokken partijen te organiseren. Deze vergadering vindt plaats op donderdag 5 juni 2003, overmorgen dus.

De opmerking van de SEMU dat het protocol met de directeurs van de academies niet of onvoldoende wordt nageleefd door de academies, wordt niet door iedereen beaamd. Als minister van Onderwijs en Vorming ben ik overigens verontwaardigd over de manier waarop de SEMU net op dit ogenblik de discussie voert. De leerlingen maar vooral de leerkrachten worden in volle examenperiode extra onder druk gezet door het bezoek van deurwaarders en de dreiging van strafzaken. De SEMU heeft aangekondigd de controles en de klachten op te schorten wanneer er een positief signaal wordt gegeven. Ik meen dat door het organiseren van de overlegvergadering van 5 juni 2003 dit signaal is gegeven.

Ik wil hier nog aan toevoegen dat bij voorgaande, gelijkaardige discussies het departement Onderwijs ook niet is opgetreden als diegene die het gesprek moest voeren. In de meeste gevallen treedt het departement Onderwijs op als bemiddelaar. Dat is ook de rol die we nu zullen spelen. Het is dus de taak van de inrichtende machten om de gesprekken te voeren.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik ben niet bevoegd om grondig over een en ander te oordelen, ik merk wel dat er een probleem bestaat. Ik zal zeker eens na gaan hoe mijn contacten op het terrein tegen uw antwoord aankijken.

Mevrouw de minister, ik wil ook nog verduidelijken dat u mijn vraag niet moet interpreteren als een aanval op uw adviseur. Ik herhaal dat de contacten die ik met hem had, constructief waren. Ik wil dus zeker niemand persoonlijk aanvallen. Het is echter wel duidelijk dat hier een soort van rollenverwarring ontstaat, omdat iemand die zowel adviseur van de minister is als verbonden aan een instelling, betrokken is bij dit conflict. Dit soort van uitspraken draagt natuurlijk niet bij tot een goede sfeer. Ik denk dat daarover moet worden gewaakt,

Martens

want het zou niet goed zijn als die problemen zouden escaleren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de functiebeschrijving en de verloning van de zorgcoördinator

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramon tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de functiebeschrijving en de verloning van de zorgcoördinator.

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het is niet de eerste keer dat we het in deze commissie hebben over het zorgbeleid en de zorgcoördinatie. De kwestie kwam bijvoorbeeld uitvoerig aan bod bij de besprekingen van het GOK-decreet, waarbij bleek dat heel wat basisscholen serieus investeren in tijdelijke of permanente zorg voor leerlingen.

Ook bij de bespreking van uw visienota inzake de hertekening van het basisonderwijs is dat onderwerp aan bod gekomen. We hebben het toen gehad over de term 'zorgcoördinator'. U opteerde ervoor om te spreken van een 'zorgbegeleider'. De invulling van de functie is toen ook ter sprake gekomen en u pleitte voor openheid. Het moest niet worden beperkt tot mensen met een pedagogische bekwaamheid.

Dit is een domein in evolutie. In de praktijk leven er dan ook een aantal vragen die misschien wat technisch zijn. Een personeelslid dat zich gedurende een aantal jaren heeft bijgeschoold om bijvoorbeeld als taakleerkracht beter te functioneren, kreeg daarvoor een klein supplement op zijn loon. Dat zou wegvallen als die persoon de functie van zorgcoördinator opneemt. Ook op het vlak van de functiebeschrijving worden vragen gesteld. Wie komt ervoor in aanmerking? Een orthopedagoog? Iemand met of zonder lesbevoegdheid?

Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van de discussie over de verloning van een zorgcoördinator? Is het correct dat iemand die zich heeft bijgeschoold om beter zorg te kunnen bieden, moet inleveren als hij ervoor kiest om zorgcoördinator te worden? Kan de verloning gebaseerd zijn op het diploma van de betrokkene? Wie schrijft het functieprofiel uit voor zorgcoördinator? Welke ideeën leven daarover? Kan een orthopedagoog voor de functie in aanmerking komen en welke gevolgen heeft dat eventueel voor de school of scholengemeenschap met betrekking tot de toegekende punten of uren? Kunnen kandidaat-zorgcoördinatoren uit de Bijzondere Jeugdzorg hun anciënniteit meenemen en hoeveel te presteren uren zullen er van hen verwacht worden?

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me aansluiten bij de vragen van de heer Ramon. Het gaat hier eigenlijk over de zogenaamde DHOS-opleiding. Dergelijke opleiding in functie van directeurschap wordt hoe dan ook gevaloriseerd, ook al is die persoon nog geen directeur. Voor een zorgcoördinator is dat niet het geval. Dat is niet logisch.

Ik vind het positief dat er werk wordt gemaakt van de zorgcoördinatie. Het principe steunen we dus. Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat er voorrang wordt gegeven aan mensen die weinig ervaring of affiniteit hebben met onderwijs.

Dan wil ik nog een voorbeeld uit de praktijk inzake anciënniteit aanhalen, maar dan van een begeleider. Een opvoeder werkte al achttien jaar in het MPI Sint-Idesbald in Roeselare. Hij was er bevoegd voor de toeleiding van leerlingen naar het technisch onderwijs, meestal het VTI of KTA. Hij wordt nu door het VTI in dienst genomen, maar verliest al zijn anciënniteit. Dat kan die persoon niet begrijpen. Er is een discussie met de administratie ontstaan die stelt dat hij oorspronkelijk voor een VZW werkte die onder Welzijn viel en nu de overstap naar Onderwijs maakt. Dat is niet relevant en houdt een negatie in van de ervaring van die persoon. Mevrouw de minister, kunt u daar in uw antwoord dieper op ingaan?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vanaf 1 september 2003 hebben alle scholen van het gewoon basisonderwijs recht op een puntenenveloppe voor het voeren van

Vanderpoorten

een zorgbeleid. Met ingang van 1 september 2003 wordt de nieuwe personeelscategorie van het beleids- en ondersteunend personeel ingevoerd. Hierin worden twee ambten opgericht, waaronder dat van beleidsmedewerker. Zo kunnen met de puntenenveloppe Zorg, betrekkingen van beleidsmedewerker worden ingericht. De beleidsmedewerker Zorg vervult een pedagogische zorgtaak ter ondersteuning van de directeur en het leerkrachtenteam.

U weet dat ik er in mijn visienota eerst voor opteerde om – net zoals in het secundair onderwijs – het ambt van opvoeder in te voeren om het zorgbeleid in het basisonderwijs te realiseren. Uit de diverse gesprekken en discussies die ik voerde met verschillende partners over de hertekening van het landschap, is gaandeweg gebleken dat er in het basisonderwijs nood was aan een echt pedagogisch tussenkader en dat het pecuniair statuut van opvoeder hiervoor niet geschikt was. Daarom is er bij het uitschrijven van het decreet bewust voor gekozen om in het basisonderwijs een nieuw ambt in te voeren, namelijk dat van beleidsmedewerker met dezelfde salarisschaal als die van onderwijzer of kleuteronderwijzer. Op die manier ontstaat enerzijds een perspectief voor loopbaandifferentiatie voor de onderwijzers en kleuteronderwijzers. Ze kunnen deze functie opnemen zonder dat hun salaris erop achteruitgaat. Anderzijds is het ambt toegankelijk voor personen met een bredere expertise, zodat basisscholen aanvullende competenties in huis kunnen halen. Zo kan de basisschool een complementair team inschakelen dat adequaat weet om te gaan met leerstoornissen en gestalte geeft aan een echt zorgbeleid.

Uw vraag slaat ongetwijfeld op de bijwedde die vandaag wordt toegekend aan de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel die een bijkomend diploma of getuigschrift van hogere opvoedkundige studies hebben behaald. Deze bijwedde is geregeld in het koninklijk besluit van 16 januari 1970 houdende toekenning van een bijwedde aan sommige leden van het onderwijzend personeel die houder zijn van bijzondere diploma's. Omdat het ambt van beleidsmedewerker – destijds onbestaande – niet is opgenomen in de opsomming van de ambten die recht hebben op deze bijwedde, betekent dit dat de personeelsleden die overstappen van het ambt van onderwijzer of kleuteronderwijzer naar het ambt van beleidsmedewerker, deze bijwedde verliezen. Die bijwedde bedraagt, afhankelijk van diverse parameters, ongeveer 30 euro per maand. Ik zal echter de nodige initiatieven nemen om de personeelsleden die deze bijwedde

genieten en overstappen naar het ambt van beleidsmedewerker, deze bijwedde te laten behouden zodat er geen financieel verlies verbonden is aan deze overstap.

U stelde ook nog enkele vragen over het functieprofiel. Het functieprofiel voor zorgcoördinator kan per school verschillen. De uitbouw van een zorgbeleid in een school veronderstelt steeds het uitvoeren van zorgtaken op drie niveaus: de coördinatie van zorginitiatieven op het niveau van de school of de scholengemeenschap, het ondersteunen van het handelen van de leerkrachten en het begeleiden van de leerlingen. Het schoolbestuur zal rekening houden met de reeds aanwezige expertise en de blinde vlekken opvullen volgens de noden eigen aan de school. Dat is natuurlijk afhankelijk van de problematiek die zich bij de eigen populatie voordoet, die kan verschillen van school tot school.

Een orthopedagoog kan zeker in aanmerking komen. Om hem een betrekking aan te bieden, zal worden geput uit de puntenenveloppe Zorg. Voor het algemeen diplomaniveau van ten minste HOKT kost een voltijdse kracht 85 punten, voor het algemeen diplomaniveau van ten minste HOLT 126 punten.

Op uw laatste vraag kan ik het volgende antwoorden. Voor de nieuwe personeelscategorie van het beleids- en ondersteunend personeel bedraagt de prestatieregeling 36 klokuren voor een voltijdse aanstelling. Voor de geldelijke anciënniteit – die bepalend is voor de salarisverhogingen – is dezelfde reglementering van toepassing die ook geldt voor het onderwijzend personeel. Die reglementering houdt in dat enkel diensten uit het onderwijs in aanmerking komen of voltijdse diensten bij de overheid. Ik wil op korte termijn op deze regel geen uitzondering voorzien voor de zorgcoördinatoren. Het kunnen belonen van elders verworven competenties zal ook deel uitmaken van een nieuw verloningsbeleid in het onderwijs.

Een vraag die heel dikwijls terugkomt, is wat die 36 klokuren eigenlijk betekenen. Die klokuren moeten op een soepele manier worden bekeken. Dat moet gebeuren in afspraak tussen de betrokkenen en de directie. Als de betrokkene een vergadering moet volgen buiten de school, begrijpt iedereen dat dat niet zomaar in een aantal minuten kan worden uitgedrukt. De ene week zal dat ook wat meer zijn dan de andere. Die afspraken kunnen van school tot school verschillen: de ene school zal er bijvoorbeeld voor kiezen de zorgcoördinator veel contact te laten opnemen met de ouders, terwijl dat in een

Vanderpoorten

andere school misschien minder aan de orde zal zijn. Het kan ook afhangen van de traditie van een school. Kortom : we laten de autonomie van de school daar toch in heel grote mate spelen, omdat we er ons van bewust zijn dat er in scholen verschillende tradities, verschillende expertises en verschillende noden bestaan.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Bedankt voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik heb begrepen dat de school zelf eigenlijk in belangrijke mate verantwoordelijk is, zowel voor de invulling als de aanwerving, en dat de school dus ook de consequenties goed moet inschatten. Ik ben verheugd te horen dat u ervoor pleit om mensen niet financieel te bestraffen omdat ze van het ene statuut naar het andere overstappen en dat u een inspanning wilt leveren om dat te vermijden. Ook ben ik blij dat ook elders verworven competenties voor een gedeelte in rekening kunnen worden gebracht bij het aanstellen van zorgcoördinatoren.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, ik wou toch nog eens terugkomen op een kwestie die evenwel niet formeel vervat zat in de vraag van de heer Ramon. Als iemand uit de bijzondere jeugdzorg, bijvoorbeeld een opvoeder in een MPI, overstapt naar het onderwijs en daar zo goed als dezelfde taak vervult voor een vaak vergelijkbare zo niet dezelfde populatie, dan speelt hij zijn jaren aan anciënniteit kwijt. Ik begrijp wel dat de problematiek van de zij-instroom een brede problematiek is, maar er moeten toch mogelijkheden te vinden zijn.

De voorzitter : Mijnheer Martens, ik dacht dat de minister net had gezegd dat ze dat zou gelijkschakelen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik wil daar nog even op terugkomen omdat ik hierover geen ver-

warring wil creëren. Dat is een vraag die reeds lang bestaat, deze kwestie is niet nieuw. Het lijkt op het eerste gezicht heel logisch dat die anciënniteit wordt overgedragen, maar dat is niet zo logisch want dat heeft natuurlijk budgettaire consequenties en dergelijke. Wat wij zeggen, is dat we van plan zijn om dat in de toekomst te bekijken, maar dat is een kwestie van het stellen van prioriteiten. Misschien zijn er een aantal zaken die kunnen worden geregeld en andere niet. Een kinderverzorgster die overstapt van een peuterschool naar een kleuterschool, behoudt haar anciënniteit ook niet. Daarover hebben we dezelfde discussie gehad.

Ik wil best het engagement aangaan om in de toekomst na te gaan in hoeverre dat kan en niet, en om die berekeningen te laten maken. Als we die anciënniteit willen laten overgaan, heeft dat wel budgettaire consequenties en moeten we dat bekijken in een geheel van maatregelen die ook in de loonstudie vervat zitten.

De heer Luc Martens : Ik zou een kleine nuance willen aanbrengen. U zegt dat het logisch 'lijkt', maar dat het budgettaire consequenties heeft. Het 'is' echter logisch, maar het heeft budgettaire consequenties. Omwille van die budgettaire consequenties zou ik ervoor pleiten om een zekere triage te doen. Ik begrijp dat dat niet lineair kan worden ingevoerd voor het hele veld van zij-instromers, omdat dat budgettair niet haalbaar is. Het zou echter wel kunnen zijn dat het ene al wat evidentier is dan het andere. Er bestaat een heel scala, waarin toch wel wat duidelijke nuances zitten. Ik zou er dus voor pleiten om gevallen die een hoge evidentie hebben, toch nog te proberen op te lossen binnen deze legislatuur. Dat heeft trouwens ook een zekere symbolische waarde.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.09 uur.*
